

משנה, מט שקלים כרין ט

בְּאֶחָד בְּאֶדְרֵי מִשְׁמִיעֵין עַל הַשְּׁקָלִים וְעַל הַכְּלָאִים. בְּחֻמְשָׁה א
עָשָׂר בּו קוֹרִין אֶת הַמְּגֻלָּה בְּכַרְכִּין, וּמְתַקְּנִין אֶת הַדְּרָכִים
וְאֶת הַרְחֻבוֹת וְאֶת מְקוֹאוֹת הַמַּיִם, וְעוֹשִׂין כָּל צְרִכֵי הַרְבִּים,
וּמְצַיְנִין אֶת הַקְּבָרוֹת, וְיוֹצֵאִין אֶף עַל הַכְּלָאִים.

בבלי, מגילה י"ג ע"ב

"אם על המלך טוב יכתב לאפרם ועשרת אלפים
ככר כסף" וגו' - "אמר ריש לקיש: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם
שעמיד הקן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהן לשקליו. והיינו
דתנן: בְּאֶחָד בְּאֶדְרֵי מִשְׁמִיעֵין עַל הַשְּׁקָלִים וְעַל הַכְּלָאִים.

ר' עזריה בינו "גינה ארבע"

1

ובמחצית

השקל הורו על כוונת התאחדות זו. והנה המן הרשע
אשר שאל מאת המלך שימכור לו היהודים בעשרת
אלפים ככר כסף, טען ישנו עם אחד מפורד ומפורד
וגו' והטיל וזהמנתו לומר שהאומה הזאת ראויה לאבוד
מפני הפרוד השליט ביניהם, וכי כולם מלאים קטנות
ומריבות ולכן רחוק אלו מאלו. אולם השית הקדים
רפואה למכה זו במצות השקלים אשר הוא מטיש
הוראת הפך כל זה בהיותו מורו לישראל על האחרות
ורבקות אלו עם אלו להיות כלם כאיש אחד חברים.
וזהו מאמר הצדקת אסתר למרדכי: לך כנוס את
כל היהודים, וחיא שעטרה להם להצילם ממחשבת
המן הרשע.

2

[מחצית זכאי ומחצית חייב] עוד טעם אחר
למחצית השקל, ע"פ מה שאמרו ח"ל בקדושין, לעולם
יראה אדם עצמו כאילו חציו זכאי וחציו חייב, עשה
מצוה אחת אישיו שהכריע עצמו לכף זכות, עבר
עבירה אחת או לו שהכריע עצמו לכף חובה. וזה
בלי ספק דרך בטוח, כי בחשבו חמיר בכל שעה ובכל
רגע היותו להצאין, שקול בשוה בין הזכות והחובה,
ישתדל להוסיף זכות ולברוח מן העבירה.

[יחוס השקלים עם שקלי חמון] עלינו להבין איזה
התייחסות עצמית יש למצות השקלים עם שקלי חמון
שאמר ר"ל, כי לא יספיק היותם אלו ואלו ממחבת
הכסף. ונאמר כי כבר הקרו קדמונינו ו"ל בטעם מצוה
זו של מחצית השקל, למה לא נצטוונו להת שקל
שלם, והקפיד השית רוקא להת מחציתו בין לרל
בין לעשירי. מחשוכי המפרשים ו"ל אמרו כי לאשר
שלמות האומה הנבחרת תלוי בהתאחדם אלו עם אלו
כאמרו יחד שבטי ישראל, ובאשר דרשו חו"ל על

האספו ואנידה לכם הקבצו ושמעו וגו', לכן צריך
שיחשוב כל אחד מאישיהם שהוא מצד עצמו אינו
שלם רק בחברת ושוחפת האחר. נמצא שכל אחד
מיחירי האומה הישראלית הוא כמו המחצית לעומת
חבירו, ושניהם בהצטרם יחד עושים דבר אחד שלם.
וע"כ צוה השית שכל אדם יתן מחצית השקל למען
יחשוב כי הוא לבדו לא יוכל להשלים את עצמו עד
שישלים אותו האחר.

ר' עזריה ספרנו ר"כ ג"א
מהלך א, יב

(יב) כי תשא. ונתנו איש כופר נפשו, כי הכרת המנין
כאישי האדם הוא מצד ההשתנות הקורה באישיו מהויה
והפסד, וזה בסיבת חטאם, כאמרו² "אין מיחה בלא חטא",
ובכן כל מנין הוא מזכיר עון, לכן יאות שיתן כל אחד כופר
נפשו לכבוד האל יתברך, והוא רחום יכפר עון (תהלים עח
לח), כאמרו "לכפר על נפשתיכם" (להלן פסוק טו), ~~הוא~~
1 צורף. 2 שכת טו א.

ר' יהושע מאוסטרובה

מה עניין כלאים לכאן? אלא ידוע, שעניין מחצית השקל מרמז על התאחדות, ומראה שכל
אחד לבדו הוא רק מחצית ורק כשמתאחדים הם נהי' חבר שלם. כשהשגמיעו על השקלים

היינו: על התאחדות, השמיעו גם על הכלאים, לרמז: אף שהאחדות היא דבר גדול, בכל
זאת צריך להקפיד שלא יהיה כלאים, כי גם הזרעים, אף כי כולם יונקים בשווה מן אותה
האדמה המחיה את כולם, בכל זאת אסור להם להתערב מין בשאינו מינו, כן הוא הדבר
במדת האחדות: באופן כללי צריך להיות אחדות, אך לעניין עבודת הבורא, כל אחד ואחד
צריך לעשות לפי שורש נשמתו, ולא לעשות רק מה שחברו עושה, אלא לתקן מה שעליו
לתקן. תולדות אדם, שקלים